

Spørgsmål og svar vedrørende vegetarisme

Vi såkaldte mennesker har vel tidligere i vor udvikling ernæret os af en ren vegetarisk kost. Hvorfor begyndte vi så at slå dyr ihjel – dyr både i vandet og på land jorden, for derefter at ernære os af blandet kost, "husmandskost", som vi kalder det i Danmark?

Svar ved Martinus:

“Man må regne med, at menneskene har været vegetarer, da de var på de første abestadier. Bibelen siger jo også, at planterne er til føde for væsenerne. Men når menneskene er kommet ind på at nyde animalsk føde, skyldes det tiderne. Der har måske været hungersnød, men det er også noget, der måtte komme, for den heraf følgende karma skulle menneskene også opleve virkningerne af, ellers mangler de noget, når de engang skal være fuldkomne for da skal de naturligvis også have klarhed over, at man ikke skal spise dyr eller andre levende væsener, man man skal leve af frugter. Det kommer de til her i det sidste stadium, for målet er jo at komme til at leve af frugter. I de kommende tider vil man kunne avle kolossale frugter. Vi synes græskar er store, men der vil komme mange andre meget store og meget velsmagende og sunde frugter.

I fremtiden skal man ikke stege og bage og blande en hel masse ting sammen, da lever man udelukkende af rent frugtkød, og køkkener, som vi har dem i dag, bliver overflødige, for da spiser menneskene ikke kogt og stegt mad, til den tid er maden sund, frisk og levende.

At menneskene nu er kødspisere og har været det i mangfoldige tider, er på grund af udviklingen. Der har måske været hungersnød, og så er de blevet tvunget til at spise kød, men det er unaturligt og vil ophøre. Menneskene har en umådelig karma til gode, fordi de er kødspisere, men det ser de heldigvis ikke, og de kommer heller ikke til at opleve den fuldt ud, for så så det jo skrækkeligt ud for dem, da de har så mange liv på samvittigheden, så der ville gå mange, mange liv, før de blev færdige med den karma. For selv om de ikke selv har dræbt dyrene, men lader slagterne eller slagterierne gøre det, fritages de ikke for den karma, for de

er med til at holde den gående, og derfor er det bedst at komme bort fra at spise kød. Man må også se at komme bort fra den animalske føde, for før kan man ikke holde op med at bygge hospitaler.

Kødspisningen er et meget stort problem, men det er jo ikke sådan, at menneskene omgående får denne karma tilbage. Selv om De måske har spist kød i dag, er det ikke sådan, at De bliver slagtet i morgen, det går helt anderledes til, det kommer med i den kollektive karma. Den karma, man får ved at dræbe dyr, er ikke ledsaget af hadefulde tanker. Når et menneske myrder et andet menneske, er det ofte fordi det hader dette menneske, og den karma får det tilbage på samme måde, dvs. at det også bliver dræbt ledsaget af onde tanker. Men den karma menneskene får, fordi de dræber dyrene, er ikke ledsaget af hadefulde tanker eller morderiske ønsker, for de dræber ikke dyrene, fordi de hader dem, men fordi de mener, det er naturligt at spise kød.

Denne karma får de ved ulykkestilfælde. En kødspiser har f. eks. meget let ved at komme ud for et biluheld eller andre ulykkestilfælde, og denne karma er ikke ledsaget af hadefulde tanker. Selv om de har denne overhængende karma til gode nu, så er det sådan, at hvis de bliver vegetarer på grund af, at de ikke kan nænne at dræbe dyrene og derfor holder op med at spise kød og at dræbe dyr i det hele taget, så får de ikke den karma, og det er jo dejligt, for hvis de skulle betale for alle de hundreder, hvis død de har været medskyldige i, ville det være meget slemt, men der er håb om, at det kan gå hurtigt.”

“.. også inden for ernæringen findes der områder, hvor De skal øve Dem i kærlighed” ... ”der findes en anden og langt skønnere levevis end dette at ernære sig af dræbte dyrs efterladte lig” ... ”Det udviklede menneske ernærer sig udelukkende af vegetabiliske produkter”.

Martinus

Hvorfor skal man ikke spise kød eller animalsk kost?

Svar ved Martinus:

“Fordi kød og forøvrigt alt animalsk stof med undtagelse af mælk, smør og ost ikke kan anvendes til føde uden igennem praktiseringen af myrderi eller ødelæggelse af højt udviklet bevidst liv. Da livsloven for mennesket og dermed betingelsen for en sund organisme og lykkelig skæbne er opfyldelsen af det femte bud, “Du skal ikke dræbe”, kan en føde, der udelukkende er baseret på drab af bevidst liv umuligt, ifølge nævnte lov, være menneskeføde. Den er tilladelig for rovdynet, idet den for dette væsen er en livsbetingelse. Når menneskene i så stor en udstrækning, som tilfældet er, ved sin kødnydelse stiller sig på samme stadium som rovdynet, skyldes det en fra dets fortidige dyriske tilstand nedarvet, men endnu ikke afvænnet vanetilstand eller slendrian. At mennesket ikke er henvist til at skulle leve af rovdynføde bliver til kendsgerning derved, at den animalske føde netop ikke på nogen som helst måde er en livsbetingelse for det, således som den er det for rovdynet. Men rent bortset herfra vil det uheldige indgreb i skæbnedannelsen og den ødelæggelse af sundheden, som denne svælgen i ligstov efterhånden vil afføde, alt eftersom mennesket i udvikling bliver intellektuelt og etisk forfinet, i sig selv være nok til at fjerne de animalske produkter fra dets ernæringsområde.”

(Læs mere i bogen "Den ideelle Føde" på <http://martinus-webcenter.dk/smaboger.html>).

Vil nydelsen af den vegetabiliske føde ikke ligeså godt betyde ødelæggelse af liv som nydelsen af den animalske føde?

Svar ved Martinus:

“Det er rigtigt, at de vegetabiliske produkter ligeså godt består af mikroliv som de animalske, men mikrolivet i plantestoffet har ikke vågen dagsbevidst evne til at føle legemlig smerte således som det animalske mikroliv. Plantens fysiske bevidsthedsliv består kun i at kunne ane behag og ubehag. Smerte kan derfor hos planten i værste tilfælde kun markeres eller fornemmes som en ubehagsanelse. I situationer, hvor det animalske liv ville krympe sig i ulidelig smerte, vil det vegetabiliske liv kun fornemme en anelse af ubehag, og dette gælder endda kun, når der er tale om rødder, blade, stilke, kerne og umodne frugter. Ved nydelsen af det modne frugtkød omkring kernen i de spiselige frugter sker der ikke noget som helst drab, da mikroliv her netop får en normal og fuldkommen uhæmmet viderebefordring i sit livskredsløb ved at blive optaget som næring i en organisme. Men endnu er den vegetabiliske ernæring nødsaget til også at omfatte de førnævnte rødder, blade, stilke og kerne, fordi det modne frugtkød ikke danner fyld nok i den tandstruktur, som jordmennesket besidder. Men, denne struktur vil ændre sig med udviklingen til fordel for de modne frugters kød og safter, der da vil blive jordmenneskets eneste acceptable næringskilde. Samme næringskilde vil til den tid i forening med en forfinet etisk tænkning og hensynsfuld og sund omhu for legemets struktur skabe det fuldkomne menneske i Guds billede, og hvis atmosfære vil være blottet for nutidens kropslige elendighed med dens sygdomme og organismernes altfor voldsomme underminering og dødelighed.”

Hvis man f.eks. er nødlandet i artistiske egne, hvor adgangen til vegetabilisk ernæring er udelukket, og der derfor her kun er adgang til animalsk føde bjerget ved jagt og fiskeri, skal man da give afkald på denne føde og dermed overgive sig selv til sultedøden?

Svar ved Martinus:

“At overgive sig selv til sultedøden er at begå selvmord, at begå selvmord er at dræbe, at dræbe er en overtrædelse af det femte bud. At gå på jagt og fiskeri er ligeledes at dræbe og er derved også en overtrædelse af det femte bud. Men i en situation hvor et buds overholdelse og ikke-overholdelse i lige grad er en overtrædelse af selve dets ordlyd eller forskrift, ophæver eller udsletter nævnte bud sig selv. Det femte bud eksisterer altså ikke i den her nævnte situation og kan således ikke overtrædes. Her er der derimod en anden af de kosmiske love, der gør sig gældende, nemlig den, der siger, at “af to onder skal man vælge det mindste onde”. Spørgsmålet bliver da dette, om det er “det mindste onde” at overgive sig selv til sultedøden, eller det er “det mindste onde” at opretholde livet ved hjælp af den animalske føde, til man får kæmpet sig ud af den nævnte situation. At fortsætte livet vil altså her kun kunne ske på grundlag af andre levende væseners legemlige undergang. Men et udviklet menneske, der i sit normale liv undgår det dræbende princip både med hensyn til kost og i sit forhold til medvæsenerne og yderligere med villie og forstand arbejder på nævnte principers fjernelse fra den menneskelige livsførelse, er et mere beskyttende og livgivende væsen for andre væsener end de dyr, det i den foreliggende ulykkelige situation må dræbe, hvis det selv vil leve og slippe igennem krisen. Hvis et sådant væsen derfor vælger sultedøden, sker der det, at “det mere betydende væsen” ofres til fordel for “det mindre betydende” det største onde bliver praktiseret i stedet for det mindste onde, hvilket igen er det samme som en overtrædelse af kærlighedsloven. Den modsatte løsning af spørgsmålet vil derfor være “det mindste onde” og må foretrakkes i den her gældende situation.” ■

